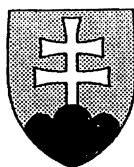

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava I	
05-05-2008	
Podľa číslo: <i>RP/64</i>	Číslo spisu:
Prílohy:	Výdavky: <i>72</i>

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa *05.05.2008*
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa *26.06.2008* *Am*

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **Slovenská televízia**, Mlynská dolina, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/64/2007 zo dňa 23.10.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/64/2007 zo dňa 23.10.2007 **potvrďuje**.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/64/2007 zo dňa 23.10.2007 uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 15.04.2007 navrhovateľka odvysielala o cca 18.25 hod. upútavku na program Reportéri, v ktorej došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných, za čo jej odporkyňa podľa § 64 ods. písm. d/ v spojení § 67 ods. 5 písm. e/ zák.č. 308/2000 Z.z. uložila sankciu – pokutu vo výške 100 000 Sk.

Odporkyňa svoje rozhodnutie zdôvodnila tým, že posudzujúc predmet správneho konania považuje za problematické zobrazenie pani Margity Mečiarovej počas verbálnej

prezentácie naznačujúcej možné podvodné konanie. Uvedeným zobrazením prišlo k porušeniu § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., keďže nejde o verejne činnú osobu a aj s prihliadnutím na skutočnosť, že propagovaná reportáž „Podozrivá republika“, na ktorú sa predmetná upútavka vzťahovala, nemala kritický a ani žiadny iný kontext vo vzťahu k osobe Margity Mečiarovej. Zobrazenie Margity Mečiarovej v predmetnej upútavke v kritickom kontexte, ktorý upútavka obsahovala, bolo neadekvátne v takej miere, že toto konanie zo strany navrhovateľky je nutné kvalifikovať ako zásah do jej základných práv a slobôd a to práva na ochranu mena a práva na zachovanie osobnej cti, čím zároveň navrhovateľka difamujúcim spôsobom zasiahla do ľudskej dôstojnosti uvedenej dotknutej osoby. Odporkyňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedla, že pri určovaní výšky sankcie aplikovala správne uváženie, pričom zhodnotila, že výška uloženej pokuty 100 000 Sk bude mať dostatočný preventívny charakter, na ktorý pri rozhodovaní kládla dôraz, pričom zhodnotila tak kvalitatívne, no najmä kvantitatívne hľadisko porušenej povinnosti (išlo o krátky záber na dotknutú osobu).

Proti predmetnému rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka, ktorá žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie Rady dôvodiac tým, že predmetná upútavka nezasahovala do základných práv a slobôd dotknutých osôb. Je potrebné rozlišovať medzi neoprávneným zásahom do osobnostných práv a zverejnením negatívnych informácií týkajúcich sa konkrétnej fyzickej osoby, čo je možné kvalifikovať ako kritiku. Zákonná ochrana osobnosti je zakotvená v právnom poriadku Slovenskej republiky pre prípad, ak sú informácie o dotknutej osobe nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. Poukazujúc na slobodu prejavu realizovanú cez primeranú a vecnú kritiku a to aj fakt, že v napadnutej reportáži boli použité pravdivé, nevyvrátené informácie, zobrazenie Magdalény Gálikovej, nemohlo byť ani v upútavke, avizujúcej obsah samotnej zásahom do jej osobnostných práv.

Pokiaľ ide o zobrazenie osoby Vladimíra Mečiara, toto bolo podmienené tvrdeniami M. Španíra, bývalého sekretára denníka Nový deň, Vladimír Mečiar je verejne činnou osobou a teda STV postupovala v intenciách práva na slobodu prejavu, v ktorom realizovala kritiku vo vzťahu k verejne činnnej osobe. Pri takejto osobe sú hranice prípustnej kritiky širšie, ako vo vzťahu k súkromnej osobe.

V prípade zobrazenia Margity Mečiarovej je možné konštatovať, že napadnutá reportáž „Podozrivá Republika“, na ktorú sa upútavka vzťahovala, nemala voči jej osobe kritický kontext a nevyskytovali sa v nej žiadne informácie o jej osobe. Záber na pani Mečiarovú nebol priamym záberom, jej tvár bola zobrazená len v časti profilu. Záber bol odvysielaný na časovej ploche cca 1,5 sekundy, pričom dominantom záberu bola osoba Vladimíra Mečiara. Z tohto dôvodu sa navrhovateľka domnievala, že zobrazenie Margity Mečiarovej v upútavke nebolo v rozpore s § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a malo len ilustračný charakter a jeho zámerom v žiadnom prípade nemala byť difamácia pani Mečiarovej.

Navrhovateľka ďalej namietala neprimeranú extenzívnosť pokiaľ ide o použitú úvahu odporkyne, keďže je názoru, že navrhovateľka objektívne nezasiahla do ľudskej dôstojnosti základných práv a slobôd dotknutej osoby. Rovnako je názoru, že odvysielaním záberu na časovej ploche 1,5 sekundy, ktorý mal len ilustračný charakter a nezobrazoval osobu Margity Mečiarovej akokoľvek dehonestujúcim spôsobom, pričom ani zvuková zložka komunikátu, nemala voči jej osobe kritický kontext, dokonca neobsahovala žiadne informácie o jej osobe, navrhovateľka nezasiahla do jej ľudskej dôstojnosti, základných ľudských práv a slobôd.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhovateľka požiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/24/2007 zo dňa 23.10.2007 zrušil a vrátil vec odporkyni na ďalšie konanie.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa tak, že v odvysielanej predmetnej upútavke považuje odporkyňa za problematickú najmä vizuálnu zložku, ktorú okrem iného tvorili zábery na Vladimíra Mečiara s manželkou a ich dcéru Magdalénu Gálikovú. Verbálna zložka upútavky neobsahovala žiadne mená majiteľov vydavateľstva denníka Nový deň. V kontexte s vizuálom upútavky divák mohol dôvodne predpokladať, že do údajne trestnej činnosti v súvislosti s denníkom Nový deň sú priamo zainteresovaní členovia rodiny Mečiarovej. Vzhľadom na túto skutočnosť považuje argumentáciu obsiahnutú v opravnom prostriedku, týkajúcu sa zobrazenia Vladimíra Mečiara a Magdalény Gálikovej, rod. Mečiarovej v predmetnej upútavke za bezpredmetnú. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplynulo, že odporkyňa konštatovala porušenie § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v súvislosti so zásahom do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd vo vzťahu k osobe Margity Mečiarovej. V jej prípade bolo preukázané, že nebola de iure vlastníkom spoločnosti Republika, a.s., ktorá bola vydavateľom denníka Nový deň a zainteresovanosť Margity Mečiarovej vo veci prevodu akcií spoločnosti Republika, a.s. nepreukázala ani súvisiaca reportáž v programe Reportéri pod názvom „Podozrivá Republika“. Odporkyňa ďalej uviedla, že vzhľadom na objektívnu zodpovednosť navrhovateľky za predmetný správny delikt považuje argument navrhovateľky, že záber, na ktorom sa vyskytla Margita Mečiarová odvysielaná na časovej ploche 1,5 sekundy, za právne irelevantný. Uvedenú skutočnosť zohľadnila odporkyňa pri ukladaní druhu sankcie, avšak sama o sebe nie je dôvodom na zastavenie správneho konania. Konania zo strany navrhovateľky kvalifikovala ako zásah do základných práv a slobôd len vo vzťahu k Margite Mečiarovej. Odporkyňa v danej veci aplikovala správne uváženie, pričom konštatovala, že obsah príspevku objektívne zasiahol do ľudskej dôstojnosti základných práv a slobôd dotknutej osoby. Uvedený záver považuje odporkyňa za skutkovo vymedzený a dostatočne podrobne odôvodnený v napadnutom rozhodnutí.

Na základe uvedených skutočností považuje odporkyňa navrhovaný petít navrhovateľky za neopodstatnený, pretože dostatočne zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zák.č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle

zákona č. 71/1967 Zb. a na základe uvedeného odporokňa navrhla, aby Najvyšší súd SR rozhodnutie odporokyne č. RP/64/2007 zo dňa 23.10.2007 potvrdil.

Podľa § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a slobôd iných.

Podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak vysielala programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami § 19.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporokyne, na základe podaného opravného prostriedku preskúmal rozhodnutie odporokyne podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 366-PgO/O-4419/2007 a písomnými podaniami účastníkov ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

V zmysle svojej ustálenej judikatúry Najvyšší súd SR ako súd odvolací preskúmal, či rozhodnutie odporokyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporokyne, že obsah upútavky objektívne zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd dotknutej osoby Margity Mečiarovej a to v súvislosti s jej zobrazením v upútavke na program Reportéri, a to najmä s prihliadnutím na kritický kontext verbálnej zložky upútavky naznačujúcej možné protiprávne konanie, ktoré rovnako podľa názoru súdu mohlo objektívne spôsobiť značnú spoločenskú difamáciu. Rovnako sa súd stotožnil, že zobrazenie osoby Margity Mečiarovej nijako nesúviselo z obsahom reportáže, na ktorú sa predmetná upútavka vzťahovala.

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej, či dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Rozhodnutie odporokyne bolo vydané v súlade so zákonom, obsahuje predpísané zákonné náležitosti, pričom odporokňa sa v rozhodnutí vysporiadala so všetkými námietkami navrhovateľky vznesenými počas správneho konania, svoje rozhodnutie aj podrobne odôvodnila.

Najvyšší súd SR po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia konštatuje, že závery odporokyne zodpovedajú zásadám logického myslenia, stotožnil sa s názorom odpor-

kyne, že je potrebné rozlišovať medzi neoprávneným zásahom do osobnostných práv na jednej strane a oprávnenou kritikou na strane druhej, pričom rozdiel medzi uvedeným formami je potrebné vidieť v miere pravdivosti, vecnosti, objektívnosti a v ciele, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná zásadne v prípadoch, ak sú vytýkané prejavy nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce. Nemožno priznať právo na ochranu občanovi, ktorý konal protispoločensky a zverejnenie takýchto skutočností je kritikou oprávnenou. Oprávnená kritika vychádza z pravdivých premís a zároveň z nich podľa zásad logického myslenia vyvodzuje správnu konklúziu. Konkrétnou kritikou je kritika, ktorá sa opiera o určité konkrétne skutočnosti, ktoré musia byť notoricky známe, uvedené v hodnotení uskutočňovanom určitým subjektom. Neoprávneným zásahom môžu byť za určitých okolností aj informácie pravdivé, ktoré však patria do intímnej sféry osoby v širšom slova zmysle.

Záver odporkyne vyslovený v napadnutom rozhodnutí, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. senát najvyššieho súdu považuje za záver zodpovedajúci zásadám logického myslenia správneho uváženia, čoho následkom bolo pri splnení ostatných zákonných podmienok uloženie pokuty, pričom odporkyňa zohľadnila preventívny charakter uloženej sankcie, kde zohľadnila aj to, že v danom prípade išlo len o krátky záber na dotknutú osobu.

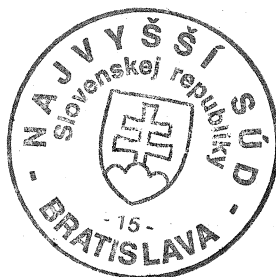
Nezákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorú namietala navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku nebola zistená. Napadnuté rozhodnutie obsahovalo všetky požadované náležitosti, bolo bez formálnych a logických nedostatkov náležite odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. S poukazom na uvedené senát Najvyššieho súdu SR rozhodnutie odporkyne potvrdil (§ 250q ods. 2 O.s.p.)

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke právo na náhradu trov konania, keďže v konaní nemala úspech.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 24. apríla 2008

Za správnosť vyhotovenia: /
Alena Augustiňáková *Auz*

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

